

¶

suā essentiā erit et alteri. q̄re si alteri ē bonitas p̄ hoc q̄ ē necesse esse p̄ se erit similiter et aliter et de malicia eodē modo se habere necesse est. q̄re vel virtūz erit bonū eēcialiter vel virtūz malū vel virtūz bonū et malū simul. ampli. si vniuoce d̄ de eis necesse esse p̄ se declaratum ante est alibi q̄ necesse esse p̄ se nullo modo rōrum potest esse p̄mne imo necesse est ip̄m esse vnuz in fine vnitati et i vltimate individualitatis q̄ non potest esse nisi vnu numero. Nul modo i gr̄ erunt duo illa p̄traria vel p̄mne ad illa. Q̄ si dixerit q̄s q̄ equiuoce d̄ de illis. manifest̄ ē error ei⁹ cum non dicatur necesse nisi a non cessando. Necesse em⁹ p̄ se verissima declaratione ē q̄ nō cessat et hoc est ei p̄ se hoc est nō aliunde. hoc autem est dicere cuius esse p̄tinui ē non habens abscisionem vel it̄ruptionē in suo esse. et hoc est ei nō aliunde videlicet ipsa p̄tinuitas essendi seu p̄manendi q̄ntū ad necessitatē igit̄ nō d̄ necesse p̄ se de eis equiuoce. S; neq; p̄tūz ad id q̄ est p̄ se. Si ei p̄ se sentit i negationē solā vt eius intentione sit hec. scilicet non aliunde. Manifestū est q̄ negatio ista vna intentione diciatur de ambob⁹. Si v̄o intētio ei⁹ est firmatas querendi quemadmodū cadere videatur i ratione substācie vel iuxta modū illū. Dico q̄ nec sic d̄ d̄ eis nisi vniuoce. virtūz ei ē vna intētione firmū i suo esse cum neutrū sit pendens ab alio. neq; dillabens. aut diffluens i corruptionē siue in nō esse ip̄m vero esse cum de vtroq; dicat essenciā aliter tñ non recipit it̄ellect⁹ q̄ d̄ eis dicatur equiuoce nec ē possibile it̄ellectui humano q̄ntumcunq; p̄teruo et discolo cōtingere vel somniare ibi equocationē nisi fortassis hic delirare voluerit. Qd̄ de altero sic dicit ut significet bonitatē vt de altero similiter ut significet maliciā q̄si ens ei bonū p̄mū p̄uertat vno mō. silt ens et malū p̄mū p̄uertant altero mō. Patefaciā aut̄ tibi p̄cedētes p̄bationes anteq; incipiam destruere hoc. Manifestū ei p̄ se quia q̄cquid inest socrati p̄ hoc q̄ ē hō inest et cuilibet aliij individuali⁹ eiusdem speciei q̄ re quicqd inest p̄ncipio malo p̄ hoc qd̄ est necesse eē p̄ se inest. et p̄ncipio bono per hoc ip̄m. Si necesse esse p̄ se cōliter et vniuoce d̄ d̄ ambob⁹ vt hō d̄ socrate et alijs individuali⁹ eiusdem speciei q̄re si alter⁹ ē malū p̄ hoc q̄ ē necesse esse p̄ se erit et teliqū malū p̄ eandē causam. Silt et bonū q̄re

virtūz erit et bonū et malū. Q̄ si necesse esse p̄ se singulare ē seu p̄priū et individuali⁹ accidit idē et p̄ eandē via quēadmodū dicat q̄ albi p̄ hoc qd̄ ē socrates est hō erit et medic⁹ p̄ eandē causa hō. Iaz ergo patefaci tibi certitudinē p̄bationū istarū.

Error manicheorū alia via destruit si ens de duob⁹ p̄ncipijs que ponunt dicatur equiuoce.

Euertar i gr̄ nūc iuxta p̄missū ad destruendā istā vanissimā falsitātē q̄ errone⁹ iste delirat ens d̄vto q̄ dictorum p̄ncipiorum dici equiuoce et altera intētione ip̄am entitatem nihil aliud esse q̄s ip̄am bonitatez. Altera v̄o ip̄am entitatē nihil aliud eē nisi ip̄am maliciez. Dico igif q̄ cum ip̄e ponat bonitatem et malicia p̄trarias v̄o p̄trarietate necesse est vt ponat eis gen⁹ p̄mne. Qd̄ si ip̄m ens nō ē eis p̄mne q̄ idubitater ē oīm p̄mne multo forti⁹ nihil aliud erit eis necesse. Amp. cū p̄traria circa idē habeat naturalitē et ecē et fieri. Si veri nois p̄traria sunt bonitas et malicia et erūt et fiet ex necessitate circa idē subiectū. Idem inq; vel genere vt albi et nigri circa superficie et sanū et egrū circa corp⁹ animal vel circa idē specie et eadē sanit et egrū circa eundē hominē ex necessitate ergo cōmunicat genus aliquod bonitas et malicia. Ampli⁹. manifestū p̄ se ē q̄ v̄tricq; p̄municat rōe substācie p̄t substācia generali itētōe accipiatur vt dicat d̄ om̄ eo q̄ p̄pa firmitate sic stat vt nō idigeat fulcimento aut sustentatione subiecto p̄ modū q̄ accidēs d̄ idigere subiecto. Q̄ si rationē substācie cōmunicat ergo et ip̄am substāciā et nomen eius

Amp. scđm hoc null⁹ sermo erit alijs hominibus cū h̄mōi erroneous cū ip̄i alijs rationib⁹ et intētōib⁹ oēs sermones accipiāt q̄s alijs homines. Si em⁹ equiuoce v̄i mur v̄l poti⁹ abutūtur hoc noīe ens equiuocabit eodē errore et alia q̄re imponent eis magnificatōes et intētōes quas nec recipit nec capit it̄ellectus hominū aliorū.

Ampli⁹. nō effugiat quin p̄trariū et contrarietas p̄muniter dicatur de vtricq; eoz s̄ nec declinare possunt in contrariis subente cū entū quoddā sit alijs contrariis et quoddā nulli. Contrarioz v̄o nulluz ē nō ens et nullū non enti p̄trariū. Cū i gr̄ p̄muniter dicat de bijs contrariū ens v̄o sup̄fit ad id qd̄ ē contrariū manifestū ē quod ens p̄muniter dices de illis. Amp. vnu